EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 31.8.2010
COM(2010) 455 konč.

2010/0238 (NLE)

Predlog

UREDBA SVETA

o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Ta predlog zadeva uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), v postopku glede uvoza nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov.

- **Splošno ozadje**

Ta predlog je oblikovan v okviru izvajanja osnovne uredbe in je rezultat preiskave, ki je bila izvedena v skladu z vsebinskimi in postopkovnimi zahtevami iz osnovne uredbe.

Obstoječe določbe na področju, na katero se nanaša predlog

Na področju, na katero se nanaša predlog, ni obstoječih določb.

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Ni relevantno.

2) POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi**

Zainteresirane strani, ki jih zadeva postopek, so imele v skladu z določbami osnovne uredbe že med preiskavo možnost zagovarjati svoje interese.

- **Zbiranje in uporaba izvedenskih mnenj**

Zunanje izvedensko mnenje ni bilo potrebno.

- **Ocena učinka**

Ta predlog je rezultat izvajanja osnovne uredbe.

Osnovna uredba ne predvideva splošne ocene učinka, vendar vključuje izčrpen seznam pogojev, ki jih je treba oceniti.

3) PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganih ukrepov**

Komisija je 3. septembra 2009 z obvestilom (obvestilo o začetku), objavljenim v *Uradnem listu Evropske unije*, napovedala začetek protisubvencijskega postopka glede uvoza nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov v Unijo.

Protisubvencijski postopek se je začel po pritožbi, ki jo je 20. julija 2009 vložil odbor

za polietilen tereftalat Plastics Europe (v nadaljnjem besedilu: pritožnik) v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo večji delež celotne proizvodnje nekaterih vrst polietilen tereftalata v Uniji, ter je vsebovala dokaze o subvencioniranju in znatni škodi, ki je zaradi tega nastala.

Komisija je 1. junija 2010 z Uredbo (EU) št. 473/2010 uvedla začasno izravnalno dajatev na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov v Unijo v višini od 5,1 % do 17 %.

Priloženi predlog Komisije za Uredbo Sveta o uvedbi dokončne izravnalne dajatve v višini od 5,1 % do 16,7 % vsebuje dokončne sklepne ugotovitve v zvezi s subvencioniranjem, škodo, vzročno zvezo in interesom Unije.

Ugotovitve postopka so bile državam članicam predstavljene 28. julija 2010 med srečanjem protidampinškega in protisubvencijskega odbora. 11 držav članic se je strinjalo s predlaganim potekom postopka, 6 jih je temu nasprotovalo, 10 pa se jih je vzdržalo.

Predlaga se, da Svet sprejme priloženi predlog Uredbe, ki ga je treba objaviti v *Uradnem listu Evropske unije* najpozneje 1. oktobra 2010.

- **Pravna podlaga**

Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba).

- **Načelo subsidiarnosti**

Predlog je v izključni pristojnosti Unije. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog upošteva načelo sorazmernosti iz naslednjih razlogov.

Oblika ukrepanja je opisana v navedeni osnovni uredbi in ne dopušča možnosti za odločanje na nacionalni ravni.

Navedba o tem, kako se finančno in upravno breme za Unijo, nacionalne vlade, regionalne in lokalne organe, gospodarske subjekte in državljane zmanjša ter je sorazmerno s ciljem predloga, ni relevantna.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: uredba.

Druga sredstva ne bi ustrezala iz naslednjega razloga.

Navedena osnovna uredba ne predvideva drugih možnosti.

4) PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Unije.

2010/0238 (NLE)

Predlog

UREDBA SVETA

o uvedbi dokončne izravnalne dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba)[1], in zlasti člena 15 Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je po posvetovanju s svetovalnim odborom predložila Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija),

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1. Začasni ukrepi

(1) Komisija je z Uredbo (EU) št. 473/2010[2] (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasno izravnalno dajatev na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov (v nadaljnjem besedilu: zadevne države).

(2) Postopek se je začel po pritožbi, ki jo je 20. julija 2009 vložil odbor za polietilen tereftalat Plastics Europe (v nadaljnjem besedilu: pritožnik) v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo večji delež celotne proizvodnje nekaterih vrst polietilen tereftalata v Uniji, kar je v tem primeru več kot 50 %.

(3) Kot je navedeno v uvodni izjavi (15) začasne uredbe, je preiskava subvencioniranja in škode zajela obdobje med 1. julijem 2008 in 30. junijem 2009 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP). Preučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 2006 do konca OP (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

---

[1] UL L 188, 18.7.2009, str. 93.
[2] UL L 134, 1.6.2010, str. 25.

(4) Komisija je v vzporednem protidampinškem postopku z Uredbo (EU) št. 472/2010[3] uvedla začasno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana in Združenih arabskih emiratov.

1.2. Nadaljnji postopek

(5) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila odločena uvedba začasnih izravnalnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), je več zainteresiranih strani v pisnih izjavah sporočilo svoja stališča glede začasnih ugotovitev. Strani, ki so to zahtevale, so imele tudi možnost za zaslišanje.

(6) Komisija je še naprej iskala in preverjala vse informacije, za katere je menila, da so nujne za dokončne ugotovitve. Ustne in pisne pripombe, ki so jih zainteresirane strani predložile po začasnem razkritju, so bile obravnavane, začasne ugotovitve pa so bile, kjer je bilo to primerno, ustrezno spremenjene.

(7) Vse strani so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala priporočiti uvedba dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov ter dokončnega pobiranja zneskov, zavarovanih z začasno dajatvijo (v nadaljnjem besedilu: končno razkritje). Za strani se je določilo tudi obdobje, v katerem so lahko po tem razkritju navedle svoje pripombe.

(8) Ustne in pisne pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile obravnavane, ugotovitve pa so bile, kjer je bilo to primerno, ustrezno spremenjene.

1.3. Strani, ki jih postopek zadeva

(9) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da vzorec proizvajalcev EU ni bil reprezentativen in skladen ter da je bila zato analiza škode pomanjkljiva. Strani so zlasti trdile, da vzorčenje ni bilo potrebno, ker proizvajalcev ni bilo veliko. Poleg tega so trdile, da z „umetnim“ ločevanjem skupin družb v posamezne pravne subjekte vzorec ne bi vseboval nekaterih vodilnih družb na trgu (Artenius, M&G Polimeri) in da je metodologija za izbiranje vzorca neskladna, ker je vzorec vključeval tudi dve skupini družb. Strani so trdile tudi, da vzorec ni bil reprezentativen, ker ni vseboval nobenega proizvajalca, ki prodaja povezanemu predelovalcu PET v zadostnih količinah. Zato institucije domnevno niso mogle oceniti dejanske zmogljivosti industrije Unije v zvezi z oskrbo in niso upoštevale njenega navzkrižja interesov. Poleg tega naj bi se reprezentativnost zmanjšala na 28 % proizvodnje EU, ker ena družba ni zagotovila vseh potrebnih informacij in je bila izključena iz vzorca. Iste strani so trdile, da izbrani vzorec ni bil statistično veljaven.

(10) V zvezi s trditvijo, da vzorčenje ni bilo potrebno, ker število proizvajalcev ni bilo veliko, se ponovno poudarja, da se je pri vzorčenju javilo 14 proizvajalcev Unije, ki pripadajo osmim skupinam družb. Glede na objektivno visoko število sodelujočih proizvajalcev EU, tj. 14, je bilo v skladu s členom 27(1) osnovne uredbe vzorčenje uporabljeno na podlagi največjega reprezentativnega obsega prodaje, ki ga je bilo mogoče ustrezno preiskati v razpoložljivem času. Izbrani vzorec je sestavljalo pet posameznih družb (s šestimi kraji proizvodnje).

---

[3] UL L 134, 1.6.2010, str. 4.

(11) Glede prve trditve v zvezi z reprezentativnostjo vzorca je treba opozoriti, da lahko institucije v vzorec vključijo posamezne družbe, ki so del skupine družb, če so zadevne družbe reprezentativne in imajo ločena finančna poročila. V nasprotnem primeru bi preiskava vseh štirinajstih proizvajalcev EU, ki pripadajo osmim skupinam družb, preprečila pravočasen zaključek preiskave. Vendar je dejstvo, da sta bili v vzorec vključeni dve skupini družb, v skladu z metodologijo vzorčenja, uporabljeno v tem primeru, tj. z največjim reprezentativnim obsegom prodaje strankam EU.

(12) Skupina Indorama je imela v OP dva različna proizvodna obrata, in sicer enega na Nizozemskem, drugega pa v Združenem kraljestvu. Vključitev te skupine v vzorec je v skladu z uporabljeno metodologijo vzorčenja, ker sta navedena obrata s pravnega in finančnega vidika tvorila en subjekt. Družba Equipolymers, ki je v OP imela dva ločena subjekta kot proizvodna obrata PET (enega v Italiji, drugega v Nemčiji), je predložila konsolidirane podatke za oba kraja. Glede na to, da je bilo med obiskom sedeža družbe te konsolidirane podatke mogoče preveriti, je bilo odločeno, da bosta proizvodna obrata PET družbe Equipolymers za namene tega postopka obravnavana kot en subjekt. V zvezi s trditvijo, da sta družbi Artenius in M&G Polimeri morali biti vključeni v vzorec, ker sta vodilni družbi na trgu, se opozarja, da noben od njunih posameznih subjektov ni pripadal družbam z največjim obsegom prodaje strankam EU.

(13) V zvezi s trditvijo, da vzorec ni bil reprezentativen, ker ni vključeval enega proizvajalca, ki proizvaja zlasti za domačo potrošnjo, je treba opozoriti, da je zmogljivost v zvezi z oskrbo v primeru takšne trditve mogoče preveriti v okviru analize interesa Unije, pri čemer se lahko v ta namen domača poraba odšteje od obsega proizvodnje. Zato takšnega proizvajalca za namene preverjanja nekaterih dejavnikov škode ni treba vključiti v vzorec. Poleg tega se lahko v okviru analize interesa Unije oceni tudi morebiten dvojni interes, ki izhaja iz položaja družbe, ki je hkrati proizvajalec in predelovalec EU. Položaj družbe, ki je hkrati proizvajalec in predelovalec EU, ni povezan z uspešnostjo industrije Unije, kadar se kot merilo uporablja prodaja nepovezanim strankam v EU. Tako se ta trditev zavrne.

(14) Kar zadeva trditev v zvezi s splošno reprezentativnostjo vzorca, se ponovno poudarja, da se je z zmanjšanjem vzorca na štiri družbe reprezentativnost zmanjšala s 65 % na 47 % prodaje vseh sodelujočih proizvajalcev. Te štiri družbe so predstavljale 52 % proizvodnje Unije. To se obravnava kot reprezentativen vzorec proizvajalcev EU v smislu prodaje neodvisnim strankam v EU.

(15) V zvezi s trditvijo, da izbrani vzorec ni bil statistično veljaven, se opozarja, da člen 27(1) osnovne uredbe jasno dopušča vzorec, ki temelji na največjem reprezentativnem obsegu prodaje, ki se lahko ustrezno preišče v razpoložljivem času, kot nadomestno možnost za „statistično veljaven“ vzorec.

(16) Ker v zvezi z vzorčenjem ni drugih pripomb, se ugotovitve iz uvodnih izjav (5) do (14) začasne uredbe potrdijo.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

(17) Poudarja se, da je bil v uvodni izjavi (16) začasne uredbe zadevni izdelek opredeljen kot polietilen tereftalat z viskoznostjo 78 ml/g ali več v skladu s standardom

ISO 1628-5 s poreklom iz zadevnih držav, trenutno uvrščen pod oznako KN 3907 60 20.

(18) Poleg tega je bilo v uvodni izjavi (18) začasne uredbe navedeno, da je preiskava pokazala, da sta PET, ki ga v Uniji proizvaja in prodaja industrija Unije, in PET, ki se proizvaja in prodaja na domačih trgih zadevnih držav ter izvaža v Unijo, podobna izdelka.

(19) Ker je bil preiskovani izdelek obravnavan kot homogen izdelek, ni bil dodatno razdeljen na različne vrste izdelkov za izračun stopenj škode.

(20) En proizvajalec izvoznik je trdil, da je treba PET razdeliti na različne vrste izdelkov v skladu z njihovo različno viskoznostjo, ker je viskoznost bistvena za določitev različnih možnih načinov uporabe zadevne vrste PET. Trditev je bila sprejeta, zato je bila metodologija za izračun stopenj škode ustrezno prilagojena**.**

3. SUBVENCIONIRANJE

3.1. IRAN

3.1.1. Uvod

(21) Iranska vlada in sodelujoči proizvajalec izvoznik sta predložila pripombe v zvezi z naslednjima shemama, proti katerima so bili v začasni uredbi uvedeni izravnalni ukrepi:

(I) ukrepi, povezani s posebnimi ekonomskimi conami (v nadaljnjem besedilu: SEZ) – petrokemična SEZ;

(II) financiranje nacionalne petrokemične družbe proizvajalca izvoznika PET.

3.1.2. Posamezne sheme

(I) ***Ukrepi, povezani s posebnimi ekonomskimi conami (SEZ) – petrokemična SEZ***

(22) Iranska vlada je spodbijala dejstvo, da se lahko proti dajatev prostemu uvozu surovin in investicijskega blaga v območjih proste trgovine uvedejo izravnalni ukrepi. Območja proste trgovine in posebne ekonomske cone so v skladu s STO opredeljeni kot dajatev proste cone za uvoz in izvoz. Poleg tega sta iranska vlada in sodelujoči proizvajalec izvoznik trdila, da uvoz dajatev prostega investicijskega blaga ni zakonsko pogojen z opravljenim izvozom, ker ta izjema obstaja tudi za družbe, ustanovljene na preostalem iranskem ozemlju.

(23) V zvezi s skladnostjo SEZ s pravili STO se opozarja, da predložena splošna pripomba ne more nasprotovati uveljavljenemu dejstvu, da se lahko proti zadevnim subvencijam uvedejo izravnalni ukrepi, saj ni bila predložena nobena temeljita analiza, ki bi spodbijala analizo, predstavljeno v začasni uredbi. V zvezi z uvozom dajatev prostega investicijskega blaga v Iran informacije v času predložitve pripomb glede začasnega razkritja kažejo na to, da ta možnost obstaja le za družbe, ki posodabljajo svojo infrastrukturo, tj. ne gre za samodejno določbo, ki bi veljala za vse strani. Zato je bilo treba navedeni trditvi zavrniti.

(24) Sodelujoči proizvajalec izvoznik je trdil, da Komisija ni upoštevala načela nediskriminacije, saj se podobna pravila in ureditve uporabljajo tudi v drugih državah. Družba je trdila tudi, da je Komisija ni pravilno obvestila o obsegu preveritvenega obiska in ustreznih informacijah, ki so potrebne pred takšnim preverjanjem.

(25) Kar zadeva splošno trditev v zvezi s kršitvijo načela nediskriminacije, se poudarja, da je Komisija začela to protisubvencijsko preiskavo proti trem državam, navedenim v pritožbi, v skladu z določbami člena 10 osnovne uredbe. Zato je priporočilo Komisije lahko temeljilo le na ugotovitvah te preiskave. V zvezi z domnevnim pomanjkanjem predhodnih informacij o točkah za preiskavo se opozarja, da je Komisija sodelujočega proizvajalca izvoznika pred preveritvenim obiskom obvestila, da bo med preveritvenim obiskom potrebovala informacije o odnosu med proizvajalcem izvoznikom in njegovim delničarjem. Zato je bilo treba ti trditvi zavrniti.

(26) Sodelujoči proizvajalec izvoznik je institucije opozoril na dve pisni napaki, in sicer pri izračunu oprostitve dajatve na uvoz ene surovine v proizvodnem procesu in pri celotni uvozni vrednosti oproščenega investicijskega blaga. Navedeni napaki sta v tej uredbi popravljeni. Popravljeni stopnji subvencije sta 0,14 % za dajatev prost uvoz surovin in 0,72 % za dajatev prost uvoz investicijskega blaga. Popravljena celotna stopnja subvencije za to shemo je 0,86 %.

(27) Ob upoštevanju zgoraj navedenega in ker v zvezi s tem ni bilo drugih bistvenih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (20) do (44) začasne uredbe in spremenjene v uvodni izjavi (26) te uredbe, potrdijo.

(II) ***Financiranje nacionalne petrokemične družbe proizvajalca izvoznika PET***

(28) Sodelujoči proizvajalec izvoznik Shahid Tondguyan Petrochemical Co. (v nadaljnjem besedilu: STPC) je trdil, da njegov glavni delničar, tj. nacionalna petrokemična družba (v nadaljnjem besedilu: NPD), ni javni organ ter da iranska vlada ni pooblastila NPD za plačila STPC. Poleg tega je bila predložena pripomba, da je treba financiranje STPC s strani NPD obravnavati kot vračljivo, tj. ne kot subvencijo.

(29) Pri obravnavi teh trditev je treba opozoriti, da so za oceno, ali je treba subjekt obravnavati kot javni organ za namene protisubvencijskih preiskav, pomembni naslednji dejavniki: 1) vladno lastništvo; 2) prisotnost vladnih uradnikov v upravnem odboru subjekta 3) vladni nadzor nad dejavnostmi subjekta in prizadevanje subjekta za vladne politike ali interese; ter 4) ali je subjekt ustanovljen z zakonom. Vse te zahteve so bile analizirane, kot je navedeno v uvodni izjavi (52) začasne uredbe. NPD kot vladni organ ne potrebuje pooblastil, tj. konceptov, ki zadevajo zasebne subjekte. V preiskavi je bilo dejansko ugotovljeno, da je vloga NPD razvijanje in upravljanje državnega petrokemičnega sektorja ter da je družba od iranske vlade prejela dodatno nalogo, da kot državni upravni organ upravlja posebno petrokemično ekonomsko cono. Zato je treba vsako trditev, ki spodbija vlogo NPD kot javnega organa, zavrniti.

(30) V zvezi s trditvijo glede vračljivosti financiranja STPC je primerno opozoriti na ugotovitev preiskave, da je povračilo tega financiranja le hipotetična navedba, saj v nobeni fazi postopka ni bilo predloženih dokazov o uresničitvi takšnega povračila. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (51) začasne uredbe, dejstvo, da se nepovratna sredstva nabirajo že vsaj od leta 2004, potrjuje, da gre za ponavljajočo se subvencijo, katere

namen je edinega sodelujočega iranskega proizvajalca izvoznika obdržati v obratovanju. Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba ustrezno trditev zavrniti.

(31) Sodelujoči proizvajalec izvoznik je prav tako trdil, da je znesek subvencije pretiran. V zvezi s tem je bilo navedeno, da je v Iranu povsem običajna poslovna praksa, da se med matično družbo (v tem primeru NPD) in njeno podružnico (v tem primeru STPC) ne dodajajo obresti. Sodelujoči proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da pri izračunu stopnje subvencije zneski, uporabljeni za celotno financiranje s strani NPD, in celotni prihodek od prodaje niso bili pravilni, saj so bili prihodki od prodaje podcenjeni, ter da bi bilo treba uporabiti drug znesek, medtem ko je bilo celotno financiranje, ki je bilo zagotovljeno, pretirano, saj se nekateri zneski ne bi smeli pripisovati sredstvom, ki jih je NPD zagotovila STPC.

(32) Zgoraj navedene trditve je bilo treba zavrniti. V zvezi s prvo trditvijo o izračunih obrestne mere se opozarja, da zbrani dokazi ne podpirajo trditve družbe glede običajne poslovne prakse v Iranu, na podlagi katere se obresti med matično družbo in njeno podružnico pri finančnih transakcijah ne dodajajo. Poleg tega je jasno, da takšna praksa ni v skladu z običajno ekonomsko prakso zasebnih vlagateljev.

(33) V zvezi z drugo trditvijo je primerno opozoriti, da je bil znesek subvencije izračunan na podlagi podatkov o financiranju in prihodkov od prodaje, ki jih je predložil sodelujoči proizvajalec izvoznik in ki so bili preverjeni med preveritvenim obiskom.

(34) V zvezi z domnevnim novim celotnim prihodkom od prodaje se poudarja, da podatek ob predložitvi pripomb glede začasne uredbe ni podprt z nobenim preverljivim dokazom in se ne ujema s podatkom, ki ga je družba predložila pred preveritvenim obiskom in med njim.

(35) V zvezi s celotnim financiranjem je sodelujoči proizvajalec izvoznik trdil, da se nekateri zneski ne bi smeli obravnavati kot del financiranja STPC s strani NPD. S predloženimi informacijami se ta trditev kljub temu ni mogla podpreti, saj ni bilo predloženih nobenih dokazov, da zadevni zneski niso bili pomembni za financiranje STPC s strani NPD. Del predloženih obrazložitev dejansko ponovno potrjuje, da je NPD delovala kot javni organ, ko je prevzela naloge v zvezi s financiranjem sodelujočega proizvajalca izvoznika brez zaračunavanja obresti, ki bi jih moral upoštevati drug javni organ. Zato ni mogoče odobriti nobenega odbitka od celotnega financiranja, saj ni bil predložen noben preverljiv dokaz.

(36) Iranska vlada je trdila, da v skladu s členom 14 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih STO „kapitalski vložek vlade [in] posojilo vlade ne velja kot vir koristi“, zato se financiranje STPC s strani NPD ne sme obravnavati kot subvencija. To trditev je treba zavrniti, ker je v zgoraj navedenem členu 14 določeno, da „kapitalski vložek vlade ne velja kot vir koristi, če odločitev o vlaganju ne odstopa od običajne vlagateljske prakse [...] zasebnih vlagateljev na ozemlju članice“. Ta praksa dejansko odstopa od običajne vlagateljske prakse zasebnih vlagateljev, ker verjetno nobena trgovska organizacija v nobeni članici STO ne bi nadaljevala s takšnim nepovratnim financiranjem. V vsakem primeru je treba opozoriti, da Iran ni član STO.

(37) Glede na zgoraj navedeno in ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (45) do (57) začasne uredbe, potrdijo.

3.1.3. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

(38) Ob upoštevanju uvodnih izjav (21) do (37) je dokončni znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi v skladu z določbami osnovne uredbe, izražen *ad valorem*, za edinega sodelujočega iranskega proizvajalca izvoznika 51,88 %.

3.2. Pakistan

3.2.1. Uvod

(39) Pakistanska vlada in sodelujoči proizvajalec izvoznik sta predložila pripombe v zvezi z naslednjimi shemami, proti katerim so bili v začasni uredbi uvedeni izravnalni ukrepi:

(I) shema proizvodnje pod carinskim nadzorom;

(II) uvoz naprav, strojev in opreme v območje proizvodnje pod carinskim nadzorom;

(III) tarifna zaščita nakupa prečiščene tereftalne kisline na domačem trgu;

(IV) režim končnega davka (v nadaljnjem besedilu: FTR);

(V) shema dolgoročnega financiranja izvoza s fiksno obrestno mero (v nadaljnjem besedilu: LTF-EOP);

(VI) shema financiranja izvoza s strani državne banke Pakistana (v nadaljnjem besedilu: EFS)

(VII) financiranje na podlagi Okrožnice F.E. št. 25 državne banke Pakistana.

(40) Pakistanska vlada je predložila uvodno opombo, da Komisija ni razumela ali ni upoštevala njenih predhodnih stališč glede subvencijskih shem. Sodelujoči proizvajalec izvoznik je v uvodni opombi trdil, da so predhodna stališča pakistanske vlade zagotavljala razumno pravno analizo, ki je dokazovala, da se sheme ne bi smele obravnavati kot „prepovedane“ subvencije. Ta stran je trdila tudi, da ugotovitve Komisije v začasni uredbi niso temeljile le na napačni oceni dejstev, ampak tudi na nepravilni pravni analizi. Poleg tega je trdila, da je pravilna pravna analiza tista, ki jo je predstavila pakistanska vlada.

(41) V zvezi s stališči, predloženimi pred začasno uredbo, se ugotavlja, da jih je Komisija med postopkom preiskave v celoti upoštevala, saj so skupaj z ustreznimi izpolnjenimi vprašalniki strani in naknadno predloženimi podatki tvorila del informacij, na katerih je temeljila začasna ugotovitev.

(42) Poleg tega se opozarja, da je Komisija pravilno navedla pravne določbe ustreznih shem in praktično izvajanje, ki iz njih izhaja. O nepravilnosti navedenih pravnih določb ni bil predložen noben dokaz. Kar zadeva pravno analizo Komisije, se opozarja, da je temeljila na ustreznih določbah osnovne uredbe in da je bila podprta z dolgoročno pravno analizo, ki jo je EU uporabljala v predhodnih protisubvencijskih preiskavah, ko je analizirala na primer sheme povračil dajatev, sheme izvoznih kreditov in sheme davka na dohodek[4]. Dejstvo, da se stran ne strinja s predstavljeno

[4] Glej na primer Uredbo Sveta (ES) št. 713/2005, UL L 121, 13.5.2005, str. 1; in Uredbo Sveta (ES) št. 1176/2008, UL L 319, 29.11.2008, str. 1.

pravno analizo, ne pomeni, da je ta analiza nepravilna, zlasti če ni predloženih nobenih dokazov, ki bi podprli to trditev. To je še bolj očitno, ker je pakistanska vlada v svojem stališču glede začasne uredbe izrazila pripravljenost, da spremeni nekatere sheme, zgoraj kolikor je to mogoče. Ob upoštevanju navedenega je bilo treba trditve iz uvodne izjave (40) zavrniti.

3.2.2. Posamezne sheme

(I) ***Shema proizvodnje pod carinskim nadzorom***

(43) Pakistanska vlada in sodelujoči proizvajalec izvoznik sta ponovno poudarila svoja stališča, da se shema proizvodnje pod carinskim nadzorom pravilno upravlja s pomočjo učinkovitega sistema izvajanja in spremljanja, ki evidentira potrošnjo/odbitke ter nadzoruje dajatev proste surovine in dejansko potrošnjo družbe glede na njeno evidenco o celotni proizvodnji. Trdila sta tudi, da razmerje med vložki in proizvodnjo temelji na dejanski potrošnji ustrezne družbe, ki koristi ugodnosti sheme, ter da je treba evidenco o vložkih preveriti. V skladu s tema trditvama je bilo razmerje med vložki in proizvodnjo vzpostavljeno s preverjenim primerjalnim sistemom, ki se je redno posodabljal na podlagi dejanske potrošnje družbe. Po morebitni spremembi razmerja je bil presežni odpust iz predhodnega obdobja ponovno dodan, da bi se posodobil register razpoložljivih zalog in pridobile dejanske zaloge, pri čemer mora na podlagi takšnih dejanskih zalog družba, ki koristi ugodnosti sheme, dokazati izvoz končnih izdelkov. Poleg tega je sodelujoči proizvajalec izvoznik predložil dva dopisa, v katerih je carinskim organom razkril materiale, shranjene v okviru proizvodnje pod carinskim nadzorom, kar dokazuje, da je družba lahko izkoriščala posledičen presežek surovin za proizvodnjo blaga za izvoz v prihodnosti.

(44) Kot je navedeno v uvodni izjavi (70) začasne uredbe, v zvezi s to shemo ustrezna evidenca prejetih surovin, ki so bile predelane in izvožene, ni bila vodena na podlagi dejanske potrošnje. Glede na potrdilo o analizi je bila evidentirana samo teoretična potrošnja z razmerji med vložki in proizvodnjo za vse surovine za proizvodnjo 1 000 kg proizvoda. Te input-output normative določajo organi oblasti in so občasno pregledani na podlagi informacij, ki jih predloži sodelujoči proizvajalec izvoznik, vendar ni nobenih jasnih pravil in nobenega dokaza o tem, kako se ti pregledi izvajajo. Poleg tega po spremembah potrdila o analizi, ki je dokazalo obstoj presežnega odpusta, organi niso sprejeli nobenih nadaljnjih ukrepov, da bi preverili celovitost predhodne dejanske potrošnje in zahtevali plačila za predhodna leta. To pomeni, da ni bil izveden noben nadzor nad presežnim odpustom opuščenih dajatev. Sodelujoči proizvajalec izvoznik je trdil, da so bile presežne surovine iz predhodnega obdobja ponovno dodane, da bi se posodobil register razpoložljivih zalog in pridobile dejanske zaloge. Opozoriti je treba, da ta praksa temelji na dejstvu, da je proizvajalec izvoznik tisti, ki na lastno pobudo še naprej dokazuje ustreznemu organu presežni odpust, ki se je nabral v predhodnem obdobju. Še zanimivejše je to, da ta praksa ni na noben način predvidena v zakonodajnih določbah, ki urejajo to shemo. Zgoraj navedena dejstva potrjujejo, da za to shemo ni nobenega učinkovitega sistema izvajanja in spremljanja. V teh okoliščinah je bilo treba vse ustrezne trditve zavrniti.

(45) Obe strani sta tudi trdili, da je bila carina v okviru običajnega uvoznega režima v OP enaka nič in da zato v okviru proizvodnje pod carinskim nadzorom ni opuščen noben prihodek vlade od uvoza prečiščene tereftalne kisline.

(46) To trditev je bilo treba zavrniti. Iz informacij, ki sta jih predložili strani, je jasno, da je običajna carina na uvoz prečiščene tereftalne kisline 7,5 %. Z odstopanjem in pod nekaterimi pogoji lahko strani koristijo ničelno stopnjo dajatve. Dejstvo, da je pakistanska vlada vzpostavila shemo proizvodnje pod carinskim nadzorom ali tarifno zaščito nakupa prečiščene tereftalne kisline, na noben način ne pomeni, da je stopnja carine za celoten uvoz prečiščene tereftalne kisline enaka nič. Obstoj navedenih shem potrjuje, da je prihodek vlade opuščen, pri čemer je to razlog, da so bile uvedene posebne sheme odstopanja s posebnimi pravili in upravičenimi uporabniki.

(47) Sodelujoči proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da ni bilo nobene kršitve člena 349 poglavja XV pakistanskih carinskih predpisov iz leta 2001. V zvezi s tem je trdil, da zajema proizvodnja pod carinskim nadzorom vse tovarne družbe in da so zato skladiščni prostori izpolnjevali ustrezna pravila, v skladu s katerimi mora neodvisno območje imeti samostojni vhod ali izhod, ločen od javnega območja, in ne sme imeti nobenega drugega vhoda ali izhoda, pri čemer morajo biti območje proizvodnje in ločena skladišča končnega blaga, zavrnjenega blaga in odpadkov v objektih jasno označena.

(48) V zvezi z navedenimi pripombami je treba ponovno poudariti ugotovitev preveritvenega obiska, da so bile od lokalno nabavljenih surovin ločene le surovine, uvožene brez dajatev. Skladiščni prostori, tj. carinsko skladišče in proizvodnja pod carinskim nadzorom, niso bili na neodvisnem območju s samostojnim vhodom ali izhodom, ločenim od javnega območja, in niso imeli nobenega drugega vhoda ali izhoda, kakor je določeno v navedenem členu 349. Poleg tega trditev strani, da so vse njene tovarne zajete v proizvodnjo pod carinskim nadzorom, ne temelji na nobenem preverljivem dokazu (npr. izrecno dovoljenje v prostorih proizvodnje pod carinskim nadzorom), razen na analizi besedila člena 349. Zato je bilo treba ustrezni trditvi zavrniti.

(49) Pakistanska vlada je nedavno izvedla upravne spremembe v zvezi s to shemo. Uvedla je podrobnejšo opredelitev proizvodnje pod carinskim nadzorom v zakonodaji in sprejela ukrepe za izboljšanje nadzora ustreznega organa nad shemo.

(50) V zvezi z nadzorom, ki ga organ izvaja nad proizvodnjo pod carinskim nadzorom, uvedene spremembe ne obravnavajo najpomembnejših pomanjkljivosti sistema, ugotovljenih v sedanji preiskavi, tj. (i) pomanjkanja poročanja o dejanski potrošnji uvoženih surovin ter (ii) pomanjkanja sistema preverjanja, ki se osredotoča na dejanske rezultate in ne na standarde, določene v preteklosti. Ker je treba uvedbo kakršne koli spremembe v zvezi s to shemo ustrezno preveriti (opredeljene težave zadevajo tudi upravljanje sheme), bi bilo potrebno določeno obdobje, preden se lahko sklene kakršna koli končna odločitev v zvezi s spremembami sistema ter načinom, na katerega so organi uvedli te spremembe in zagotovili pravilno upravljanje sistema preverjanja.

(51) Pakistanska vlada je izrazila tudi svojo pripravljenost, da Komisiji predloži zavezo v zvezi z dejanskim izvajanjem pravil, ki se uporabljajo za proizvodnjo pod carinskim nadzorom. Predlagano je bilo, da bi to potekalo v obliki zagotavljanja dokazov, da sodelujoči proizvajalec izvoznik ravna v skladu z novimi pravili (npr. spremembe prostorov, spremembe razmerij med vložki in proizvodnjo, odpust dajatev), pri čemer bi bilo treba predložiti redna poročila in omogočiti preveritvene obiske Komisije.

(52) V zvezi z navedenim se opozarja, da pakistanska vlada na podlagi predlagane zaveze posredno potrjuje vse pomanjkljivosti v zvezi s shemo, ki so izpostavljene v začasni uredbi. Poleg tega, kot je navedeno v uvodni izjavi (50) zgoraj, zaveze v zvezi z upravljanjem sheme ni mogoče sprejeti na podlagi dokazov, ki bi se uresničili šele v prihodnosti. Nazadnje, takšna zaveza ni praktična, ker bi bilo treba zaradi potrebnega spremljanja redno ponavljati nekatere pomembne dele preiskave. V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko pakistanska vlada in/ali sodelujoči proizvajalec izvoznik zahtevata vmesni pregled ukrepov, če so izpolnjene zadevne določbe iz člena 19 osnovne uredbe.

(53) Glede na zgoraj navedeno in ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (60) do (80) začasne uredbe in spremenjene v uvodnih izjavah (44) do (52) zgoraj, potrdijo.

(II) ***Uvoz naprav, strojev in opreme v območje proizvodnje pod carinskim nadzorom***

(54) V zvezi s to shemo sta obe strani navedli, da mora biti obrestna mera, ki se uporabi za izračun stopnje subvencije, enaka obrestni meri, ki je na voljo zadevnemu izvozniku v OP. Poleg tega strani trdita, da je treba stopnjo subvencije določiti na podlagi celotnega prihodka od prodaje proizvajalca izvoznika, ker so se naprave, stroji in oprema uporabili za proizvodnjo PET, namenjenega za izvoz in domačo prodajo.

(55) Pri odgovoru na te trditve je treba upoštevati, da je obrestna mera, uporabljena v izračunu, komercialna obrestna mera, ki se je uporabljala v OP v Pakistanu, kot je bila navedena na spletni strani državne banke Pakistana. Ta mera predstavlja običajno kreditno obrestno mero, ki prevladuje na trgu. V zvezi z imenovalcem v izračunu subvencije je treba opozoriti, da je predpogoj za koriščenje sheme vgradnja uvoženih strojev iz proizvodnje pod carinskim nadzorom, ki je sistem dajatev prostega uvoza surovin, ki se uporablja le za poznejši izvoz blaga v proizvodnji pod carinskim nadzorom. Zato je treba znesek subvencije (števec) dodeliti za celotni prihodek od izvoza v OP, ker je subvencija odvisna od opravljenega izvoza. Na podlagi tega je bilo treba zato vse zgoraj navedene trditve zavrniti.

(56) Glede na zgoraj navedeno in ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (81) do (92) začasne uredbe, potrdijo.

(III) ***Tarifna zaščita nakupa prečiščene tereftalne kisline na domačem trgu***

(57) Pakistanska vlada je navedla, da cena lokalno proizvedene prečiščene tereftalne kisline ni znižana za 7,5 % glede na mednarodno ceno in da se povračilo ne zagotavlja le za doma proizvedeno prečiščeno tereftalno kislino, ampak tudi za uvoženo. Sodelujoči proizvajalec izvoznik je navedel, da shema omogoča povračilo carin za lokalno proizvedeno in uvoženo prečiščeno tereftalno kislino ter zato ne daje prednosti nabavi doma proizvedene prečiščene tereftalne kisline. Prav tako je navedel, da zakonodaja ne omejuje dostopa do te sheme.

(58) Zgoraj navedene trditve je bilo treba zavrniti. V zvezi s tem je treba opozoriti, da ta shema zagotavlja finančni prispevek v obliki neposrednega prenosa sredstev, ki družbi prejemnici prinaša očitne ugodnosti. Na podlagi analize informacij, ki jih je predložila pakistanska vlada, je jasno, da lahko upravičena družba: (i) kupi prečiščeno tereftalno kislino na domačem trgu in prejme kompenzacijsko podporo, ki znaša 7,5 % cene

nakupa lokalno proizvedene prečiščene tereftalne kisline PTA, ali (ii) uvozi prečiščeno tereftalno kislino in prejme povračilo za veljavno carino (7,5 %) na uvoz prečiščene tereftalne kisline. Vendar druga možnost ni dovoljena, če upravičena družba uporablja shemo za povračilo dajatev (npr. proizvodnja pod carinskim nadzorom) za uvoz prečiščene tereftalne kisline. Na podlagi navedenega je jasno, da je bil sodelujoči proizvajalec izvoznik pravno prisiljen uporabiti to shemo le za nakupe doma proizvedene prečiščene tereftalne kisline, saj je za uvoženo prečiščeno tereftalno kislino istočasno uporabljal shemo proizvodnje pod carinskim nadzorom. Poleg tega je jasno, da so tudi v primerih, ko upravičena družba uporablja obe razpoložljivi shemi (tj. z odpovedjo možnosti uporabe sheme za povračilo dajatev za proizvodnjo pod carinskim nadzorom), vračila drugačna od pričakovanih, saj je v enem primeru obrestna mera izračunana na podlagi polne domače fakturirane cene, medtem ko je v drugem primeru izračunana na podlagi določene carinske vrednosti, ki ni nujno polna fakturirana cena. Predloženi niso bili nobeni preverljivi dokazi, ki bi ovrgli navedene sklepne ugotovitve. Nazadnje je bilo v zvezi s trditvijo o neomejenosti dostopa do sheme v preiskavi ugotovljeno, da zadevna zakonodaja jasno poimensko navaja upravičene strani. V vsakem primeru za doma proizvedeno prečiščeno tereftalno kislino ne velja nobena dajatev, zato je 7,5-odstotno „vračilo“ neposredni prenos sredstev ali popolna donacija. Proizvajalec PET lahko prejme to subvencijo, tj. donacijo, le tako, da kupi doma proizvedeno prečiščeno tereftalno kislino. Na drugi strani pa je vsako „vračilo“ carine za uvoz prečiščene tereftalne kisline oprostitev običajnega plačila in ne neposredni prenos sredstev, zato navedena položaja nista enaka.

(59) Shema torej kupcu domače proizvodnje, tj. proizvajalcu PET, prinaša očitne ugodnosti z neposrednim prenosom sredstev in je specifična v smislu člena 4(4)(b) osnovne uredbe, saj je subvencija pogojena z uporabo domačega blaga pred uvoženim, ker je le domače blago upravičeno do neposredne donacije. Poleg tega se ta subvencija lahko obravnava kot specifična tudi v smislu člena 4(4)(a) osnovne uredbe, saj zakonodaja sama izrecno omejuje dostop nekaterih podjetij v industriji poliestra do te sheme.

(60) V zvezi s to shemo je pakistanska vlada skupaj s svojimi pripombami o začasni uredbi priložila vladno odredbo, izdano 28. junija 2010, ki navaja, da se SRO št. 1045(I)/2008 s 1. julijem 2010 razveljavi. Pakistanska vlada je navedla, da bo ta ukrep zagotovil, da za uporabnike prečiščene tereftalne kisline ni ali ne bo več dovoljeno nobeno vračilo za doma proizvedeno ali uvoženo prečiščeno tereftalno kislino.

(61) Poleg tega se zdi, da odlomek iz časopisa v zvezi z istim vprašanjem, ki ga je predložil sodelujoči proizvajalec izvoznik, navaja, da se je pakistanska vlada odločila umakniti uredbo, ki zadeva to shemo, da bi Pakistan v zvezi s tem izpolnil mednarodne standarde. Sodelujoči proizvajalec izvoznik je s podatki, ki potrjujejo, da s 1. julijem 2010 ob nakupu doma proizvedene prečiščene tereftalne kisline ni več mogoče prejeti zadevne donacije, podprl informacije, ki jih je predložila pakistanska vlada. V zvezi s tem se opozarja, da se v skladu s členom 15 osnovne uredbe ne uvede noben ukrep, če se subvencija ukine ali če se dokaže, da subvencija zadevnim izvoznikom ne zagotavlja več nobenih ugodnosti. Na podlagi zgoraj navedenih informacij je jasno, da se Pakistan pravzaprav strinja, da se z vsebino točk, ki jih v zvezi s to shemo poudarja začasna uredba, poziva k uvedbi popravnih ukrepov, da je pakistanska vlada odpravila shemo in da sodelujoči proizvajalec izvoznik ne prejema nobenih ugodnosti iz te sheme. V teh okoliščinah se šteje, da so pogoji iz člena 15 osnovne uredbe izpolnjeni, zato se proti tej shemi izravnalni ukrep ne sme uvesti.

(62) Glede na zgoraj navedeno in ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (93) do (105) začasne uredbe in spremenjene v uvodnih izjavah (58) do (61) zgoraj, potrdijo.

(IV) ***Režim končnega davka (FTR)***

(63) Obe strani sta navedli, da predstavlja ta shema drugačen davčni sistem in se proti njej ne sme uvesti izravnalni ukrep glede na to, da ima Pakistan suverenost nad obdavčevanjem in lahko uporablja kateri koli davčni sistem. Prav tako sta navedli, da FTR ne pomeni nobenega finančnega prispevka nobeni družbi in je splošno pravilo obdavčitve v Pakistanu (odtegnjeni davek v višini 1 % v času unovčenja deviznega iztržka), ki se izvaja v okviru drugačnega koncepta in na drugačni podlagi kot običajni davčni režim, ki za domači prihodek predvideva davek v višini 35 %. Po navedbah teh strani ni mogoče določiti, kateri od dveh sistemov je ugodnejši, zato FTR ne ustvarja opuščenega prihodka oziroma ne izterja prihodka vlade, ki je sicer zapadel.

(64) V zvezi s temi trditvami je treba poudariti, da se ne dvomi o suverenosti Pakistana, ampak o domnevnih subvencijah, dodeljenih nekaterim proizvajalcem izvoznikom. Poleg tega je treba opozoriti, da je dobiček od izvoza obdavčen drugače kot dobiček od domače prodaje. Glede na to, da ta davčni režim prinaša dobiček od izvoza, ki je obdavčen z nižjo stopnjo kot dobiček od domače prodaje, se ta shema v smislu člena 3(1)(a)(ii) in člena 3(2) osnovne uredbe šteje za subvencijo v obliki zapadlega prihodka vlade, ki družbi prejemnici prinaša ugodnosti. Ta shema je specifična subvencija tudi v smislu člena 4(4)(a) glede na to, da je pogojena z opravljenim izvozom.

(65) Poleg tega je sodelujoči proizvajalec izvoznik predložil sklop izračunov v Excelu za leti 2008 in 2009 ter obvestilo o davčni zahtevi in odredbo o oceni, ki jo je izdal namestnik komisarja za davek od dohodka, ki je pregledal podatke iz napovedi za odmero davka od dohodka družbe za leto 2008. Pakistanska vlada je podprla trditve sodelujočega proizvajalca izvoznika z navedbo, da kažejo predloženi izračuni na višje plačilo davka v okviru režima FTR s strani sodelujočega proizvajalca, kot bi ga ta plačal v okviru običajnega davčnega režima.

(66) Te trditve je bilo treba zavrniti. Prvič, predloženi izračuni niso del napovedi za odmero davka od dohodka družbe ali katerega koli drugega uradnega dokumenta davčnega organa. Zato ni preverljivega dokaza, da bi ti izračuni v zvezi z davkom od dohodka natančno prikazovali obveznosti sodelujočega proizvajalca izvoznika.

(67) Drugič, analiza predložene uradne davčne dokumentacije (obvestilo o davčni zahtevi in odredba o oceni) na nikakršen način ne potrjuje trditev strani glede stopenj zapadlih davčnih obveznosti v okviru različnih davčnih režimov.

(68) Kar zadeva predloženo dokumentacijo za leto 2008, strani niso dokazale, da se predloženi zneski točno ujemajo z napovedjo za odmero davka od dohodka družbe za leto 2008 in dokumentoma, ki so jih naknadno izdali pristojni davčni organi. Glede na navedena dokumenta se zdi, da potrjujeta zahtevo za plačilo davka od domačega dohodka s strani družbe. Kljub temu iz predloženih informacij ni popolnoma jasno, ali je bil ta davek (ali kakršen koli drug davek) dejansko plačan ali se je družba pritožila na navedeno davčno odmero. Prav tako ni jasno, kako bi se lahko zneski, predloženi v Excelovih izračunih, ujemali z napovedjo za odmero davka od dohodka družbe ali z

odredbo organa o oceni. Vendar tudi če se predpostavlja, da je bil znesek iz odmere o davčni zahtevi plačan, to ne spremeni sklepne ugotovitve, da je sodelujoči proizvajalec izvoznik plačal manjši davek, kot bi ga plačal, če bi se za dohodek od izvoza uporabljala 35-odstotna stopnja.

(69) V zvezi s predloženo dokumentacijo za leto 2009 je bilo ugotovljeno, da strani niso predložile napovedi za odmero davka od dohodka sodelujočega proizvajalca izvoznika za leto 2009. Namesto uradnih davčnih napovedi so bili kot dokaz predloženi Excelovi izračuni. Takšne informacije očitno niso preverljive in ne morejo podpreti nobene trditve v zvezi z dogodki na področju davka od dohodka po OP. V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko pakistanska vlada in/ali sodelujoči proizvajalec izvoznik zahtevata vmesni pregled ukrepov, če so izpolnjene zadevne določbe iz člena 19 osnovne uredbe.

(70) Vendar je bila pri izračunu zneska subvencije v okviru FTR ugotovljena pisna napaka v zvezi z dohodkom od izvoza sodelujočega proizvajalca izvoznika, kot je naveden v napovedi za odmero davka od dohodka družbe za leto 2008. Napaka je bila ustrezno popravljena. Stopnja subvencije za to shemo v OP za sodelujočega proizvajalca izvoznika je 1,97 % (namesto 1,95 %).

(71) Glede na zgoraj navedeno in ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (106) do (116) začasne uredbe in spremenjene v uvodni izjavi (70) zgoraj, potrdijo.

(V) ***Shema dolgoročnega financiranja izvoza s fiksno obrestno mero (LTF-EOP)***

(72) Obe strani sta navedli, da mora biti obrestna mera, uporabljena v izračunu stopnje subvencije te sheme financiranja, obrestna mera, ki je bila na voljo, ko se je proizvajalec izvoznik dogovarjal o financiranju s fiksno obrestno mero, in sicer obrestno mero v obdobju 2004–2005. Poleg tega mora biti imenovalec, uporabljen v izračunu začasne stopnje subvencije, celotni prihodek od prodaje družbe in ne celotni prihodek od izvoza, glede na to, da se za proizvodnjo domačega in izvoženega blaga uporabljajo enake proizvodne zmogljivosti, financirane iz LTF-EOP.

(73) Te trditve je bilo treba zavrniti. Najprej je treba pojasniti, da je obrestna mera, uporabljena v izračunu, komercialna obrestna mera, ki je prevladovala v OP v Pakistanu, kot je bilo navedeno na spletni strani državne banke Pakistana. Financiranje, dogovorjeno v obdobju 2004–2005, je zadevni uvoznik črpal po obrokih. Pri izračunu zneska subvencije se je uporabil znesek kredita za OP, kot ga je sporočil sodelujoči proizvajalec izvoznik. Pri proučevanju ugodnosti, ki jih je stran prejela v posameznem OP, se uporabi veljavna komercialna kreditna obrestna mera, ki prevladuje na trgu v ustreznem OP in ki se običajno primerja s stopnjo, plačano na posojilo, prejeto med OP. To se je opravilo tudi tukaj. V zvezi z imenovalcem pri izračunu subvencije je treba opozoriti, da mora družba za koriščenje sheme neposredno ali posredno izvoziti najmanj 50 % svoje letne proizvodnje. Zato je treba znesek subvencije (števec) dodeliti za prihodek od izvoza zadevnega izdelka v OP, ker je subvencija odvisna od opravljenega izvoza.

(74) Glede na zgoraj navedeno in ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (117) do (133) začasne uredbe, potrdijo.

(VI) ***Shema financiranja izvoza s strani državne banke Pakistana (EFS)***

(75) Pakistanska vlada je navedla, da je bil sektor PET izključen iz te sheme na podlagi odločitve državne banke Pakistana z dne 28. junija 2010. Zato je bilo navedeno, da je ta shema v skladu z določbami iz člena 15 osnovne uredbe in proti njej Komisija ne sme uvesti izravnalnih ukrepov, ker je dokazano, da je bila subvencija ukinjena. V zvezi s tem je sodelujoči proizvajalec izvoznik navedel, da je v skladu z Okrožnico št. 9 državne banke Pakistana (SBP) z dne 28. junija 2010 družba odplačala celotne zneske financiranja iz EFS in dne 30. junija 2010 v zvezi z EFS ni bilo nobenega neplačanega zneska.

(76) V zvezi s to trditvijo se opozarja na navedbo iz člena 15 osnovne uredbe, da se ne uvedejo nobeni ukrepi, če se subvencija ukine ali če se dokaže, da subvencija zadevnemu izvozniku ne zagotavlja več nobenih ugodnosti. Glede na predloženo dokumentacijo v zvezi s shemo EFS se ugotavlja, da odločitev državne banke Pakistana dejansko navaja, da banke ne smejo zagotoviti možnosti financiranja za PET v okviru te sheme. Zadevno besedilo tudi navaja, da bodo obstoječe možnosti, zagotovljene izvoznikom, veljavne do datuma zapadlosti zadevnih posojil, medtem ko se bo opravljeni izvoz družb upošteval pri posojilih družb v obdobju 2009–2010 in pri njihovi upravičenosti do leta 2011. Kar zadeva te točke, je pakistanska vlada s predložitvijo potrebne dokumentacije pojasnila, da družbe, ki v okviru te sheme v finančnem letu 2009–2010 v Pakistanu (tj. do 30. junija 2010) nimajo kratkoročnih posojil, v prehodnem obdobju do leta 2011 niso upravičene do nobenih ugodnosti. V zvezi s trditvijo, da sodelujoči proizvajalec izvoznik nima neporavnanih zneskov v okviru EFS, se ugotavlja, da je bila ta trditev utemeljena z več dokazi, ki so jih zagotovile ustrezne banke, in da jo je potrdil zapriseženi revizor družbe. Ob upoštevanju navedenega se sklene, da sta strani lahko dokazali, da shema EFS zadevnemu izvozniku ne zagotavlja več nobenih ugodnosti. Pogoji iz člena 15 osnovne uredbe so torej izpolnjeni, navedene trditve pa se obravnavajo kot upravičene. Zato je bilo sklenjeno, da se proti shemi ne sme uvesti izravnalni ukrep.

(77) Sodelujoči proizvajalec izvoznik je tudi navedel, da mora biti obrestna mera, ki se uporabi za izračun stopnje subvencije, kratkoročna obrestna mera, ki je na voljo družbi v OP. Prav tako je bilo navedeno, da se pridobljena sredstva uporabljajo za izpolnjevanje splošnih finančnih potreb gibljivih sredstev družbe za domačo prodajo in izvoz, zato mora biti imenovalec v izračunu stopnje subvencije celotni prihodek od prodaje družbe.

(78) Te trditve je bilo treba zavrniti. Opozarja se, da je obrestna mera, uporabljena v izračunu, komercialna obrestna mera, ki se je uporabljala v OP v Pakistanu, kot je bila navedena na spletni strani državne banke Pakistana. Ta mera predstavlja običajno kreditno obrestno mero, ki prevladuje na trgu. V zvezi z imenovalcem v izračunu subvencije se ugotavlja, da je predpogoj za koriščenje sheme izpolnjevanje posebnih izvoznih transakcij ali skupen opravljen izvoz. Zato je treba znesek subvencije (števec) dodeliti za celotni prihodek od izvoza v OP, ker je subvencija odvisna od opravljenega izvoza.

(79) Glede na zgoraj navedeno in ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (134) do (148) začasne uredbe in spremenjene v uvodnih izjavah (75) do (78) zgoraj, potrdijo.

(VII) ***Financiranje na podlagi Okrožnice F.E. št. 25 državne banke Pakistana***

(80) Obe strani sta navedli, da državna banka Pakistana v to shemo ne posega, da komercialne banke zagotavljajo sredstva v tuji valuti brez preferencialnih obrestnih mer in da shema ni pogojena z opravljenim izvozom, ker jo lahko uporabljajo izvozniki in uvozniki.

(81) Predložene trditve so bile analizirane ob upoštevanju ustreznih zakonskih določb in praktičnega izvajanja sheme, pri čemer je bilo ugotovljeno, da so upravičene. Zato je bilo sklenjeno, da se proti shemi ne sme uvesti izravnalni ukrep. Ker proti shemi na podlagi Okrožnice F.E. št. 25 državne banke Pakistana ne bo uveden izravnalni ukrep, ni potrebno odgovarjati na zadevne pripombe o razkritju.

3.2.3. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

(82) Ob upoštevanju navedenega dokončni znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi v skladu z določbami osnovne uredbe, izražen *ad valorem*, znaša za edinega sodelujočega pakistanskega proizvajalca izvoznika 5,15 %.

3.3. Združeni arabski emirati (ZAE)

3.3.1. Uvod

(83) Vlada ZAE in sodelujoči proizvajalec izvoznik sta predložila pripombe v zvezi z naslednjima shemama, proti katerima so bili v začasni uredbi uvedeni izravnalni ukrepi:

(I) Zvezni zakon št. 1 iz leta 1979,

(II) območje proste trgovine (v nadaljevanju: OPT).

3.3.2. Posamezne sheme

(I) Zvezni zakon št. 1 iz leta 1979

(84) Vlada ZAE je navedla, da je shema na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 splošno in horizontalno dostopna vsem industrijskim sektorjem in podjetjem v ZAE ter zagotovljena vsem brez izjem. Sodelujoči proizvajalec izvoznik je navedel, da je dovoljenje, izdano na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979, predpogoj za obstoj in delovanje v ZAE.

(85) Kar zadeva zgoraj navedeno, je bilo v preiskavi ugotovljeno, da lahko industrijska podjetja v ZAE delujejo z različnimi vrstami dovoljenj. Poleg dovoljenja, izdanega na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979, lahko industrijsko podjetje dejansko deluje z dovoljenjem, ki ga izdajo regionalni organi v emiratu, v katerem je sedež podjetja. Tako je bilo v primeru sodelujočega proizvajalca izvoznika, katerega dovoljenje je izdala vlada emirata Ras al Khaimah. Poleg tega lahko industrijsko podjetje deluje na območju proste trgovine, kjer ni potrebno nobeno dovoljenje na podlagi navedenega zakona. Zato navedba, da vsa industrijska podjetja v ZAE delujejo na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979, ni pravilna. Samodejna zagotovitev dostopa do sheme torej ni dokazana, zato je treba zadevno trditev zavrniti.

(86) Obe strani sta trdili, da so zahteve, ki jih določa zakon, le potrebni predpogoji za zagotovitev, da lahko kateri koli industrijski projekt deluje na podeželju in ni izvzet iz plačila carin, zato je analiza Komisije v začasni uredbi v zvezi s členi 12, 13 in 21 Zveznega zakona št. 1 napačna. Vlada ZAE je tudi navedla, da v zvezi s členom 13 izraz „se šteje za“ v arabski različici zakona nima zavezujočega pomena. Vlada ZAE je tudi navedla, da se člena 11 in 12 navedenega zakona nista nikoli uporabila v praksi, ker tehnični odbor, odgovoren za priporočila ministru glede vlog, ni bil ustanovljen. Navedeno je bilo tudi, da je vloga Oddelka za industrijski razvoj določena v uporabniškem priročniku elektronskega industrijskega sistema, ki ga je izdalo ministrstvo, kot je navedeno v uvodni izjavi (173) začasne uredbe.

(87) Te trditve je bilo treba zavrniti. Ugotavlja se, da sta člena 13 in 21 zakona del postopnega procesa, predvidenega v analizi za industrijsko dovoljenje na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979. V zvezi s členoma 11 in 12 se ugotavlja, da določata vlogo in odgovornosti različnih državnih organov, ki izdajajo industrijska dovoljenja na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979. Dejstvo, da organ nikoli ni bil ustanovljen, čeprav ga predvideva zakon in je odgovoren za: (i) ocenjevanje prispevka Oddelka za industrijski razvoj in (ii) priporočila ministru glede odobritve ali zavrnitve vlog, potrjuje, da se zakonodaja, v skladu s katero deluje organ, ki izda dovoljenje, v praksi ne upošteva in zato v zvezi z dodeljevanjem subvencij ni pravne varnosti. Poleg tega je trditev vlade ZAE v zvezi tehničnim odborom dejansko v nasprotju s prejšnjimi trditvami, v skladu s katerimi minister poziva ta odbor k predložitvi pripomb glede morebitne revizije zakona. Kar zadeva opredelitev izraza „se šteje za“ iz člena 13 Zveznega zakona, se ugotavlja, da je bila angleška različica edino besedilo, ki ga je vlada ZAE predložila med preiskavo. Poleg tega je šele po začasnem razkritju navedla, da med angleško in arabsko različico morda obstajajo razlike v opredelitvah. Dejstvo, da zaradi teh dveh različic obstajajo dvomi glede nekaterih delov meril o upravičenosti, je še en jasen pokazatelj, da v zvezi z merili in pogoji, ki urejajo upravičenost do subvencije, ni pravne jasnosti. V zvezi z vlogo Oddelka za industrijski razvoj se ugotavlja, da niso bile predložene nobene nove informacije, ki bi lahko spodbijale ugotovitve preiskave.

(88) Vlada ZAE je navedla, da njena industrijska statistika dokazuje, da je v okviru Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 registriranih več kot 4 000 industrijskih podjetij. Obe strani sta trdili, da Komisija ni predložila trdnih dokazov o tem, da so organi ZAE uveljavljali svojo diskrecijsko pravico pri odobravanju ali zavračanju vlog za pristop k shemi.

(89) Te trditve je bilo treba zavrniti. Poudariti je treba ugotovitev preiskave, da odobritev industrijskih dovoljenj na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 ni samodejna in da pravila, ki urejajo postopek dodeljevanja za izbor prejemnikov, niso objektivna. Ob upoštevanju dejstva, da je bila shema opredeljena kot specifična v skladu z določbami iz člena 4(2)(a) in 4(2)(b) osnovne uredbe, je morala vlada ZAE v skladu z določbami iz člena 4(2)(c) osnovne uredbe dokazati svojo trditev, da so bili od uzakonitve Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 odobreni zahtevki vseh strani, ki so predložile vloge za industrijsko dovoljenje na podlagi navedenega zakona. Take preverljive informacije niso bile nikoli predložene.

(90) Obe strani sta navedli, da so vsa industrijska podjetja v ZAE izvzeta iz plačevanja carin za lastno proizvodnjo. Sodelujoči proizvajalec izvoznik je navedel tudi, da pregled trgovinske politike ZAE, ki ga je izvedla STO in je bil objavljen leta 2006,

vključuje analizo Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 in ugotovitev, da so vsa industrijska podjetja izvzeta iz plačevanja carin. Prav tako je bilo navedeno, da se izvaja nadzor nad sistemom, saj se industrijska dovoljenja vsako leto podaljšajo, družbe v okviru sheme poročajo o uvozu dajatev prostih surovin in organi zavračajo dajatev prost uvoz, če surovine niso povezane s proizvodnjo.

(91) Te trditve je bilo treba zavrniti. Opozoriti je treba, da so iz plačevanja carin izvzete družbe, ki koristijo shemo na podlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979, in da običajna stopnja dajatev ni ničelna. Sodelujoči proizvajalec izvoznik ni dokazal, v čem je splošna izjava v dokumentu STO o pregledu trgovinske politike natančnejša od podrobne analize na podlagi preveritvenega obiska, ki je vključena v začasni uredbi ter izrecno zadeva upravičenost in praktično izvajanje Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979. Kar je še pomembneje, v preiskavi je bilo ugotovljeno, da organi pri upravljanju uvoza dajatev prostih surovin v okviru sheme ravnajo diskriminatorno. Ker ni pravil, ki urejajo odobritve in zavrnitve zahtevkov za dajatev prost uvoz, niti učinkovitega sistema preverjanja upravljanja sheme, ni jasno, zakaj je eni strani na določen dan dovoljen dajatev prost uvoz, na nek drug dan pa se ji dajatev prost uvoz lahko zavrne. To se je dejansko zgodilo sodelujočemu proizvajalcu izvozniku, ki je moral včasih plačati dajatve, ne da bi pristojni organ predložil kakršno koli utemeljitev. Strani torej nista predložili dokazov, ki bi podprli njune trditve o upravljanju sheme in dodeljevanju dajatev prostega uvoza.

(92) Navedeno je bilo tudi, da shemo urejajo objektivna merila, in sicer zahteva, da se izvzetje iz plačevanja dajatev lahko dodeli le za uvoženo blago, namenjeno za proizvodnjo industrijskega podjetja. To trditev je bilo treba zavrniti, ker obstoj takega objektivnega merila ni bil dokazan, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah (89) in (91) zgoraj.

(93) Vlada ZAE je navedla, da je Zvezni zakon št. 1 iz leta 1979 trenutno v reviziji in da je bilo to sporočeno Komisiji. Vlada je prav tako navedla, da Komisija ni upoštevala njenih predloženih informacij in dokumentov ter ni predložila utemeljitev in trdnih dokazov o dejstvih in zakonodaji, na podlagi katerih je oblikovala sklepne ugotovitve.

(94) V zvezi z zgoraj navedenim se ugotavlja, da je Komisija natančno ocenila in analizirala vse informacije, ki sta jih strani predložili. Kar zadeva revizijo Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979, je treba navesti, da je besedilo, ki ga je predložila vlada ZAE, osnutek internega dokumenta Ministrstva za finance in industrijo. Kot takšno nima pravne vrednosti. Preiskovalni organ mora analizirati dejanske zakonske določbe in način njihovega izvajanja, kar pa ne velja za nezavezujoči osnutek, ki ga upravna in zakonodajna oblast ZAE nista odobrili in uzakonili. Kar je še pomembneje, dejstvo, da vlada ZAE zdaj obravnava možnost revizije Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 potrjuje, da so organi priznali potrebo, kot je navedla vlada ZAE, po odpravi vsake neskladnosti s Sporazumom STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih.

(95) Glede na zgoraj navedeno se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (166) do (183) začasne uredbe, potrdijo.

(II) ***Območje proste trgovine (v nadaljevanju: OPT)***

(96) Obe strani sta navedli, da se vsem podjetjem v ZAE odobri dajatev prost uvoz investicijskega blaga.

(97) V zvezi s tem je treba navesti ugotovitev preiskave, da se družbam, ustanovljenim v OPT, odobri dajatev prost uvoz investicijskega blaga. Dejstvo, da lahko ena stran koristi enake ugodnosti z uporabo druge sheme (tj. Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979), ne pomeni, da se zadevna subvencija ne obravnava kot subvencija, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Poleg tega strani nista mogli predložiti nobenih dejanskih dokazov, ki bi spodbijali ugotovitve preiskave v zvezi z OPT. Ob upoštevanju zgoraj navedenega je bilo treba predloženo trditev zavrniti.

(98) Glede na zgoraj navedeno se ugotovitve v zvezi s to shemo, kot so navedene v uvodnih izjavah (184) do (199) začasne uredbe, potrdijo.

3.3.3. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

(99) Ob upoštevanju zgoraj navedenega je dokončni znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu z določbami osnovne uredbe, izražen *ad valorem*, za edinega sodelujočega proizvajalca izvoznika ZAE 5,13 %.

3.4. Pripombe na končno razkritje

(100) Poudarja se, da so vse zainteresirane strani imele možnost, da po končnem razkritju izrazijo in predstavijo pripombe. Kjer je bilo ustrezno, so se pripombe zainteresiranih strani obravnavale in upoštevale, vendar niso bile takšne, da bi spremenile zgoraj navedene ugotovitve.

(101) Sodelujoči iranski proizvajalec izvoznik je ponovno predstavil svojo analizo dejstev o zadevi, vendar ni predložil nobenega novega prepričljivega dokaza, ki bi spodbijal ugotovitve preiskave.

(102) Pakistanska vlada je izrazila nezadovoljstvo glede zavrnitve njene zaveze glede sheme proizvodnje pod carinskim nadzorom ter ponovila pripombe v zvezi s shemama LTF-EOP in FTR. Predložila je tudi novo odločitev zveznega odbora za prihodke, izdano 27. julija 2010, o določitvi carine na uvoz prečiščene tereftalne kisline (surovina za PET) po 3-odstotni stopnji in trdila, da so institucije zakonsko zavezane k ponovnemu izračunu stopnje subvencije, določene za shemo proizvodnje pod carinskim nadzorom. To je treba zavrniti, ker ni dokazil, da subvencija ne obstaja še naprej. Pakistanska vlada trdi, da je subvencija nižja. Shema proizvodnje pod carinskim nadzorom kljub temu določa, da se vhodni material lahko uporablja vsaj dve leti po uvozu. To pomeni, da se lahko blago, uvoženo do julija 2010 (ko je bila stopnja dajatve 7,5-odstotna), lahko uporablja do julija 2012. Institucije so določile znesek subvencije na podlagi podatkov, ki se nanašajo na OP, v skladu s pravili sheme pa je lahko še vedno prisoten vpliv prejšnje stopnje dajatve do leta 2012. Tako je ob uvedbi dokončne dajatve subvencioniranje jasno prisotno. Poleg tega je carina le eden od elementov podatkovnega niza, pri čemer je lahko, kot je prikazano v uvodnih izjavah (43) do (53) zgoraj, obseg uvoza večji, če je stopnja dajatve nižja.

(103) Pakistanski sodelujoči proizvajalec izvoznik se ni strinjal z analizo o FTR, vendar navedeni elementi niso mogli spremeniti ugotovitev preiskave. Prav tako je navedel, da obstajajo preverljivi dokazi, ki točno prikazujejo obveznosti v zvezi z davkom od dohodka, in predložil vrsto dokumentov v dokaz, da so ugotovitve Komisije napačne. V zvezi s tem se ugotavlja, da so predložene informacije nejasne in nepreverljive, zato jih ni mogoče upoštevati.

(104) Vlada Združenih arabskih emiratov je ponovno predstavila svojo analizo dejstev o zadevi ter trdila, da so ugotovitve institucij temeljile na nejasni razlagi Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979, pri čemer institucije niso zagotovile nobenega pozitivnega dokaza. V zvezi s tem se opozarja, da je bila določena specifičnost v skladu s členom 4(2)(a) in (b) osnovne uredbe, da so institucije svojo razlago Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 utemeljile na predloženih informacijah, dokazih in podatkih, pri čemer niso bili ugotovljeni nobeni prepričljivi dokazi, ki bi lahko spremenili ugotovitve preiskave. Vlada ZAE je pojasnila, da postopek spremembe Zveznega zakona št. 1 iz leta 1979 napreduje in je v fazi izpolnjevanja zadnjih pogojev pred razglasitvijo. V zvezi s tem se ugotavlja, da Komisija pozdravlja prizadevanje ZAE za spremembo ustreznih zakonskih določb, vendar navedeni razvojni dosežki ne vplivajo na ugotovitve preiskave, saj ni jasnega časovnega razporeda za zaključek postopka spremembe in uzakonitev novega zakona.

(105) Sodelujoči proizvajalec izvoznik iz ZAE je ponovil svoje trditve v zvezi z Zveznim zakonom št. 1 iz leta 1979. Prav tako je navedel, da obstajajo napake v izračunih stopnje subvencije. Trdil je, da je družba po dokončnem razkritju ugotovila, da so naročila surovin, proizvedenih v Saudovi Arabiji, brez carin, ker sta ZAE in Saudova Arabija del carinske unije Sveta za sodelovanje v zalivu, ter predložil vrsto dokumentov v zvezi s svojimi trditvami. V zvezi s tem se ugotavlja, da so te predstavitve del popolnoma novega sklopa informacij, ki bi že moral biti predstavljen v odgovoru na vprašalnik ali najpozneje pri preveritvenem obisku, tako da bi Komisija lahko preverila verodostojnost teh trditev. Tako predloženih podatkov v pozni fazi preiskave ni mogoče preveriti. Poleg tega ni prepričljivega dokaza za potrditev teh trditev. Prav tako se je trdilo, da je treba dajatev izračunati na podlagi surovin, porabljenih v OP, in ne na podlagi kupljenih surovin. V zvezi s tem se ugotavlja, da je ločevanje med porabljenimi in kupljenimi surovinami popolnoma nepomembno, saj je znesek, proti kateremu se je uvedel izravnalni ukrep, skupni znesek, ki se pripiše OP, kot je razloženo v uvodnih izjavah (84) do (95) zgoraj.

4. ŠKODA

4.1. Proizvodnja, industrija in potrošnja Unije

(106) V zvezi s proizvodnjo, industrijo in potrošnjo Unije niso bile predložene nobene pripombe. Zato se uvodne izjave (201) do (206) začasne uredbe potrdijo.

4.2. Uvoz iz zadevnih držav

(107) V zvezi s kumulativno oceno učinkov zadevnega uvoza, obsegom uvoza iz zadevnih držav in njegovim tržnim deležem niso bile predložene nobene pripombe. Zato se uvodne izjave (207) do (213) začasne uredbe potrdijo.

(a) Cene in nelojalno nižanje prodajnih cen

(108) Glede na odločitev, kot je navedeno v uvodni izjavi (20) zgoraj, da se izdelek v preiskavi razdeli na različne vrste izdelka, se je opravil nov izračun nelojalnega nižanja, ki upošteva to spremembo.

(109) Za namene analize nelojalnega nižanja prodajnih cen se je tehtano povprečje prodajnih cen industrije Unije za nepovezane stranke na trgu Unije za vrsto izdelka, ki je prilagojeno na raven franko tovarna, primerjalo z ustreznim tehtanim povprečjem cen

uvoza iz zadevnih držav za prvo neodvisno stranko na trgu Unije, določenim na podlagi CIF z ustreznimi prilagoditvami za stroške po uvozu in razlike v stopnji trgovine.

(110) Primerjava je pokazala, da je v OP subvencionirani uvoz s poreklom iz ZAE, ki se prodaja v Uniji, nelojalno znižal prodajne cene industrije Unije za 3,2 %. Subvencionirani uvoz s poreklom iz Pakistana, ki se prodaja v Uniji, je nelojalno znižal prodajne cene industrije Unije za 3,0 %. Subvencionirani uvoz s poreklom iz Irana, ki se prodaja v Uniji, je nelojalno znižal prodajne cene industrije Unije za 0,5 %. Tehtana povprečna stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen zadevnih držav v OP je 2,5 %.

(111) Iranski izvoznik je navedel, da je stopnja škode pretirana, ker je bila določena tehtana povprečna prodajna cena na enoto podcenjena zaradi nepravilnega izračuna zneska prilagoditve ravni trgovine. V zvezi s to navedbo je treba opozoriti, da je bil znesek ravni trgovine, uporabljen v začasnem izračunu, fiksni znesek na tono, ki je provizija, ki jo zaračuna sodelujoči uvozni agent, in ki predstavlja približno 1 % povprečne cene CIF. Ker pa ni bila predlagana nobena druga količinska opredelitev prilagoditve ravni trgovine in za takšno prilagoditev ni na voljo drugih informacij, je trditev zavrnjena.

(112) Po trditvah iste strani se zdi, da je 2-odstotna stopnja, ki se je upoštevala za stroške po uvozu, podcenjena.

(113) V zvezi s tem se poudarja, da v tej preiskavi ni sodeloval noben uvoznik in da ni bilo mogoče preveriti dejanskih stroškov po uvozu. Ker torej niso bile na voljo nobene druge informacije, se je uporabila stopnja iz prejšnjih postopkov.

4.3. Položaj industrije Unije

(114) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da škode ni bilo, ker je bil vzorec napačno izbran, zaradi česar za celotno industrijo Unije ni bilo mogoče ekstrapolirati nobenega rezultata. Ker je ena družba (ki ni del vzorca) navedla, da je uporabljala več kot 100 % svoje zmogljivosti, so zainteresirane strani trdile, da je to jasen znak za neobstoj škode. Ugotavlja se, da je predložena informacija izvleček iz predložitve dokumenta družbe organom borze v tretji državi in ni preverjena. Ta informacija prav tako ni v skladu z informacijo v dokumentu. Poleg tega izkoriščenost zmogljivosti enega samega proizvajalca EU v nobenem primeru ne more spremeniti ugotovitev glede škode pri vzorčenih proizvajalcih EU in drugih proizvajalcih EU.

(115) Ker ni drugih trditev ali pripomb, se uvodne izjave (218) do (237) začasne uredbe potrdijo.

4.4. Sklep o škodi

(116) Ker v zvezi s tem ni bilo posebnih pripomb, se sklep o škodi iz uvodnih izjav (238) do (240) začasne uredbe potrdi.

5. VZROČNA ZVEZA

5.1. Učinek subvencioniranega uvoza

(117) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb, se uvodne izjave (241) do (245) začasne uredbe potrdijo.

5.2. Učinek drugih dejavnikov

(118) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da katera koli ugotovljena škoda ne bi bila posledica subvencioniranega uvoza, vendar da nizke cene za polietilen tereftalat (PET) v EU izražajo svetovni ciklus industrije ter da so cene PET v EU od septembra 2008 do junija 2009 sledile cenam surove nafte. V zvezi s to trditvijo se priznava, da so cene PET do neke mere odvisne od cen surove nafte, saj so naftni derivati glavna surovina za proizvodnjo PET. Cene za surovo nafto med celotnim OP kljub temu niso bile nizke, vendar so se spreminjale, pri čemer so se najprej močno znižale, nato pa ponovno zvišale. S to spremenljivostjo svetovnih cen surove nafte se pojasnjuje, zakaj je bil uvoz PET subvencioniran in je zato nelojalno nižal prodajne cene proizvajalcev Unije. Prav to nelojalno nižanje, verjetno zaradi prejetih subvencij, je nižalo cene industrije Skupnosti, zaradi česar so bili proizvajalci EU prisiljeni v prodajo z izgubo, da ne bi izgubili svojih strank.

(119) Iranski izvoznik je trdil, da finančne in tehnične težave nekaterih proizvajalcev EU niso bile ustrezno ločene od analize škode ter so se napačno pripisale iranskemu uvozu, ko je komaj vstopil na trg po letu 2006. V zvezi s tem se ugotavlja, da je bil uvoz iz Irana prisoten že leta 2006 in 2007, njegova količina pa ni presegla 1 % tržnega deleža. Od leta 2008 je bil uvoz nad 1 % in je s svojimi nizkimi cenami prispeval k oviranju dviga cen v EU. Poleg tega so bili v tem primeru pogoji za kumulativno oceno izpolnjeni, pri čemer so se lahko učinki subvencioniranega uvoza iz vseh zadevnih držav ocenili kumulativno. Le ena od družb, ki jo je navedel iranski izvoznik, je bila del vzorca in tehnične težave tega proizvajalca EU v omejenem obdobju od septembra do sredine oktobra 2008 niso bistveno vplivale na splošno sliko o škodi.

(120) Ista stran je ponovno poudarila, da je vsaka ugotovljena škoda povezana z zmanjševanjem povpraševanja, zlasti v OP, ki ga je zaznamovala svetovna finančna in gospodarska kriza. Ta stran kljub temu ni spodbijala trditev iz uvodnih izjav (254) do (256) začasne uredbe: da gospodarski upad od zadnje četrtine leta 2008 nikakor ne more zmanjšati škodljivih učinkov poceni subvencioniranega uvoza na trg EU v celotnem obravnavanem obdobju ter da kljub zmanjševanju povpraševanja kot dejavniku, ki je prispeval k nastali škodi, to ni prekinilo vzročne zveze. Nadalje se ugotavlja, da je ta subvencionirani uvoz med zmanjševanjem povpraševanja celo povečal svoj tržni delež, tj. s 7,6 % na 10,2 % v škodo proizvajalcem EU.

(121) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da je bila vsaka škoda posledica premajhnega vlaganja proizvajalcev PET EU in posledične stroškovne neugodnosti v primerjavi z izvozniki.

(122) Znano je, da je PET kapitalsko intenzivna industrija in da je potrebna določena raven naložb za ohranitev konkurenčnosti v srednjeročnem do dolgoročnem obdobju. Opozarja se, kot je navedeno v uvodni izjavi (237) začasne uredbe, da so nekatere vzorčene družbe leta 2006 in 2007 opravile pomembne naložbe, pri čemer je bila raven naložb leta 2008 in v OP minimalna.

(123) V zvezi s tem se ugotavlja, da bi bilo ob upoštevanju zmanjševanja proizvodnje in stopenj izkoriščenosti zmogljivosti leta 2008 in v OP skupaj z znatnim zmanjšanjem tržnega deleža proizvajalcev Unije nerazumno pričakovati kakršne koli večje naložbe v nove zmogljivosti v istem obdobju.

(124) Prav tako se opozarja, kot je navedeno v uvodnih izjavah (233) in (234) začasne uredbe, da je bil finančni položaj vzorčenih proizvajalcev Unije v celotnem obravnavanem obdobju zelo slab ter da so med letom 2006 in OP utrpeli velike izgube. V takih razmerah torej ne bi bilo razumno pričakovati kakršnih koli velikih naložb proizvajalcev Unije.

(125) Zato se ugotavlja, da omejene naložbe leta 2008 in v OP niso znatno prispevale k škodi, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, vendar so bile njen rezultat.

5.3. Sklep o vzročni zvezi

(126) Ker v zvezi z vzročno zvezo ni drugih pripomb, se uvodne izjave (246) do (264) začasne uredbe potrdijo.

6. INTERES UNIJE

(127) Po začasnem razkritju se je javilo veliko število predelovalcev in/ali polnilcev EU ter trdilo, da analiza interesa Unije ne izraža pravilno trditev velikega števila sodelujočih uporabnikov in da so ugotovitve v nasprotju s trenutnim gospodarskim okoljem. Kljub temu ni sledila nobena utemeljitev ali razlaga. Vse družbe so zahtevale zaslišanje, vendar so se ga udeležili le dve družbi iz te skupine uporabnikov in eno združenje italijanskih polnilcev. Bistvenejše pripombe so poslali sodelujoči predelovalec EU (ALPLA), skupina predelovalcev (Caiba SA, skupina Coca-Cola, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO., Novara International in Silico Polymers), sodelujoči uvozni agent (GSI) in združenje predelovalcev plastike (EuPC). Vse te strani so močno nasprotovale uvedbi kakršnih koli ukrepov.

6.1. Interes industrije Unije in drugih proizvajalcev Unije

(128) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da proizvajalci EU (napačno) uporabljajo instrumente trgovinske zaščite za zaščito trga Unije in umetno določitev visokih cen v EU. Te strani poudarjajo obstoječe vzpostavljene protidampinške in/ali izravnalne ukrepe proti Indiji, Indoneziji, Južni Koreji, Maleziji, Tajvanu, Tajski in Ljudski republiki Kitajski. Vseeno se ugotavlja, da ima vsaka družba, ki proizvaja v EU, pravico do pritožbe in uporabe pravnega sredstva, če lahko dokaže obstoj škodljivih praks subvencioniranja. Dejstvo, da so bile prakse subvencioniranja in dampinga ugotovljene v več državah, se lahko verjetno razlaga z dejstvom, da se je povpraševanje po tem izdelku izrazito povečalo od 90-ih let z običajno dvomestno letno stopnjo rasti. S tem so se privabile pomembne svetovne naložbe, kar je za PET pomenilo strukturni svetovni presežek. Prav tako se ugotavlja, da imajo nekatere tretje države vzpostavljene ukrepe proti več zgoraj navedenim državam, s čimer se poudarja obstoječa strukturna težava.

(129) Več zainteresiranih strani je poudarilo, da proizvajalci Unije niso zmožni izboljšati svoje učinkovitosti v dolgoročnem obdobju, ker bi se kmalu pojavile nove naložbe v druge tretje države in znižale umetno določene visoke cene v EU.

(130) Preiskava je pokazala, da so nove naložbe, ki so se nedavno pojavile v Omanu, leta 2009 bistveno povečale obseg uvoza te države, pri čemer ni mogoče izključiti, da bi to morda povzročalo težave industriji Unije v prihodnosti. Kot je že navedeno v uvodni izjavi (270) začasne uredbe, morebitne nove naložbe, ki bi lahko povzročile škodo industriji Unije, niso veljaven razlog za zanikanje upravičene zaščite v tem postopku.

(131) Ena zainteresirana stran je trdila, da so lahko svojo učinkovitost na podlagi zvišanja cen PET v EU izboljšali le proizvajalci EU z naložbami v tretje države, za katere ukrepi ne veljajo (Tajska, Združene države, Rusija), ali drugi proizvajalci v tretjih državah (Južna Koreja). Stran je trdila, da je bil tako kratkoročni dobiček proizvajalcev EU jasno presežen s prenosom bogastva na proizvajalce zunaj EU.

(132) V zvezi s tem se ugotavlja, da ni dokazov o dokumentu, ki podpira izjavo o tem, da bi kakršna koli finančna korist, ki bi se lahko prenesla na proizvajalce v tretjih državah, za katere ukrepi trgovinske zaščite ne veljajo, ali družbe z ničelno stopnjo dajatve, prevladala nad ugodnostmi za industrijo Unije.

(133) Poleg tega je bilo navedeno, da proizvajalci Unije zaposlujejo le približno 2 000 ljudi, medtem ko je predelovalcev in polnilcev PET, ki bi jih vsaka dajatev močno prizadela, približno 20 000 in 60 000.

(134) Ugotavlja se, da zaposlovanje, ki ga ustvarjajo proizvajalci PET, ni zanemarljivo, vprašanja, ali je uvedba ukrepov v nasprotju z interesi Unije kot celote, pa ni mogoče omejiti na enostavno vprašanje števila zaposlenih oseb. V zvezi s tem je zlasti pomembno, da zadevnih uporabnikov ukrepi najverjetneje ne bi prizadeli, pri čemer se upoštevajo stopnja dajatve in tudi nadomestni viri dobave, kot je določeno v uvodnih izjavah (141) do (156).

6.2. Interes nepovezanih uvoznikov v Uniji

(135) Poudarja se, da v tej preiskavi ni sodeloval noben nepovezan uvoznik.

(136) Sodelujoči agent je močno spodbijal trditev, da uvedba dajatev ne bo imela bistvenega vpliva na njegovo poslovanje. Družba je trdila, da je bil vpliv medtem, ko je družba dejansko poslovala na podlagi provizij, nepomemben, saj je bil pomemben del njenega poslovanja povezan z zadevnimi državami. Če se uvedejo dokončni ukrepi, bo to vplivalo na provizijo, ki se pobere pri proizvajalcih v zadevnih državah, ker PET iz zadevnih držav ne bo mogel več konkurirati s PET drugih proizvajalcev.

(137) Glede na splošno zmerno stopnjo dajatve ni verjetno, da bi bila prodaja PET iz drugih zadevnih držav bistveno prizadeta. Poleg tega lahko agent v srednjeročnem obdobju zelo verjetno preide na druge vire dobave, in sicer na uvoz iz Omana, Združenih držav, Brazilije, Mehike in družb z ničelno stopnjo protidampinške dajatve v Južni Koreji. S prodajo izvoznih proizvajalcev je treba zagotoviti, da agent nadomesti vsako izgubo, ki bi se lahko pojavila zaradi uvedbe ukrepov. Zato se trditev zavrne.

6.3. Interes dobaviteljev surovin v Uniji

(138) Ena zainteresirana stran je trdila, da zaščita dobaviteljev surovin proizvajalcem PET EU na račun pakirne industrije, polnilcev in končnih potrošnikov ni upravičena.

(139) Ugotavlja se, da je analiza učinka ukrepov na dobavno industrijo v skladu s členom 31 osnovne uredbe. Standardna praksa je, da se taka analiza izvaja, zlasti če obstaja močna odvisnost med dobavitelji surovin in proizvajalci Unije.

(140) Ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se uvodne izjave (265) do (279) začasne uredbe dokončno potrdijo.

6.4. Interes uporabnikov

(141) Poudarja se, da znaša strošek PET, ki se uporablja v proizvodnji predform za steklenice, med 70 % in 80 % vseh stroškov proizvodnje za predelovalce. Zato je kritični element stroškov teh družb.

(142) Nekatere zainteresirane strani so navedle, da pakirno industrijo EU stalno spodbijajo zahteve polnilcev po novih oblikah in bolj okolju prijaznem pakiranju. Zaradi tega se zdi, da nekateri predelovalci stalno vlagajo v raziskave in razvoj, da bi z novimi izdelki in zasnovo ostali konkurenčni in povečali dodano vrednost v verigi.

(143) Nekatere zainteresirane strani so trdile, da bo vpliv na predelovalno industrijo EU zelo močen in bo povzročil zmanjšanje sredstev za vlaganje v novo, okolju prijazno pakiranje in morda celo zaprtje več sto manjših družb, ker so njihove stopnje vse nižje zaradi manjših predelanih količin in omejene pogajalske moči.

(144) Če predelovalci zaradi ukrepov prevzamejo celotno zvišanje cene, je lahko vpliv nanje velik, odvisno od virov dobave, saj predstavljajo cene PET večino njihovih stroškov in veliko malih in srednjih podjetij deluje na podlagi nizkih stopenj dobička.

(145) V zvezi s tem je bil izveden preveritveni obisk malega predelovalca plastike v Italiji, da bi se bolje seznanili z učinkom dajatev te skupine uporabnikov. Preiskava je kljub omejenosti pokazala, da lahko predelovalci običajno prenesejo zvišanje svojih cen, zlasti če to povišanje ni zanemarljivo in ga je mogoče pričakovati. Poleg tega imajo nekateri predelovalci PET v svojih pogodbah o cenah surovin klavzule o prilagajanju, to pa lahko pomaga predelovalcem EU pri prenosu zvišanja nekaterih cen na polnilce.

(146) Zaradi tega in na podlagi precej zmerne stopnje dajatev se ugotavlja, da uvedba izravnalnih dajatev verjetno ne bi imela uničujočega učinka za predelovalce.

(147) Nekatere zainteresirane strani so poudarile trditev, da bi se tveganje preselitve predelovalcev PET povečalo, če bi se uvedli dokončni ukrepi. Te strani so prav tako trdile, da zaradi preselitve predelovalcev EU proizvajalci EU ne bi imeli dolgoročnih koristi. Eden od sodelujočih predelovalcev PET je navedel, da se postopek preselitve že izvaja in da bo vsaka uvedba izravnalnih dajatev ta razvoj še pospešila. Ta stran je trdila, da se bo bistveni del predelovalcev EU nahajal na območjih, ki so blizu meja EU (Švica, Hrvaška, Bosna, Srbija, Turčija, Rusija in Ukrajina), ter da bodo nekateri predelovalci veliko bolj prilagodljivi pri preselitvi svoje proizvodnje na ta območja, kot pa predlaga začasna uredba.

(148) Na podlagi informacij v dokumentu je preselitev dejansko že postopek v teku, zato se obravnava, da je uvedba izravnalnih dajatev morda en dejavnik od številnih drugih premislekov, ki vplivajo na tako odločitev družbe. Ni bilo ugotovljeno, da bi bile brez uvedbe ukrepov v tem primeru te družbe pripravljene ostati v EU, ker je taka odločitev običajno rezultat analize, pri čemer se poleg trgovinske zaščite upošteva več vidikov,

kot so bližina stranki, dostop do kvalificiranih delavcev za raziskave in razvoj, splošna struktura cen itd.

(149) Prav tako se ugotavlja, da informacije v dokumentu kažejo na številne pomembne izzive, s katerimi se sooča predelovalna industrija EU zaradi pripadajočih strukturnih pomanjkljivosti, ki postajajo v vse bolj konkurenčnem in hitro spreminjajočem se okolju vse bolj očitne. Jasno je, da je pri teh podjetjih velikost pomembna in da konsolidacija trga že poteka, vključno z zaprtji in preselitvijo. Zato se obravnava, da zvišanje cene PET zaradi izravnalnih ukrepov ni razlog za bojazen pred zaprtjem malih predelovalcev.

(150) Zato se ugotavlja, da uvedba izravnalnih dajatev ne bo odločilen dejavnik pri morebitni odločitvi o preselitvi družb v predelovalni industriji PET.

(151) Več zainteresiranih strani je navedlo, da vsak ukrep bistveno vpliva na številne polnilce, saj bi se zaradi pogodbenih dogovorov vsako zvišanje cen polietilen-tereftalatne smole (vsaj delno) preneslo nanje. Poleg tega je bilo navedeno, da polnilci zvišanja cene morda ne bodo mogli prenesti na strani, ki so lahko supermarketi/maloprodajne verige, in da zvišanja cene morda ne bodo preživeli.

(152) Te strani so trdile, da je bil obseg izdelkov, na katerega bodo vplivale dajatve, podcenjen, saj ne bodo prizadele le ustekleničene vode, negaziranih pijač in jedilnega olja, ampak tudi pivo, mleko in mlečne proizvode, proizvajalce sokov, kečapa in začimb, kozmetične izdelke in izdelke za osebno nego, zdravila, vitamine in prehranska dopolnila, izdelke za čiščenje v gospodinjstvu ter olja in maziva za vozila.

(153) Priznava se, da je embalaža PET različna. Kljub temu se ugotavlja, da se začasna uredba osredotoča na vpliv na polnilce, saj temelji na podatkih, ki so jih predložile družbe, sodelujoče v tej preiskavi, pri čemer gre predvsem za proizvajalce vode, brezalkoholnih pijač ali sokov. Drugih podrobnejših podatkov, ki bi kazali na še večji vpliv na zgoraj navedeno, ni bilo na voljo.

(154) Zato se obravnava, da se lahko začasne ugotovitve iz uvodne izjave (291) začasne uredbe dokončno potrdijo. Ob upoštevanju zmerne stopnje predlaganih ukrepov lahko ti poleg tega zvišajo cene za največ 1 % (v najslabšem možnem izidu – celoten učinek ukrepov bodo nosile družbe za polnjenje) in bodo tako imeli le omejen učinek na splošni položaj družb za polnjenje, tudi če ne bodo mogle prenesti zvišanja cen na svoje stranke, kot se trdi.

(155) Več zainteresiranih strani je trdilo, da bo zaradi ukrepov trgovinske zaščite pomanjkanje ponudbe na trgu Unije še večje, kar bo zlasti problematično v poletnih mesecih ob upoštevanju velikega povpraševanja po vodi/pijačah. Poleg tega je bilo navedeno, da bo leta 2010 treba uvoziti 900 000 ton. Ta težava bi se bistveno povečala zaradi dejstva, da so nekateri proizvajalci EU tudi predelovalci PET in bi prodajali po premijskih cenah na prostem trgu le, ko bi zadovoljili domače povpraševanje.

(156) V zvezi s tem se niso predložile nobene nove informacije, trditve iz uvodnih izjav (294) in (295) začasne uredbe pa niso bile zavrnjene. Opozarja se tudi, da ob upoštevanju zmerne ravni dajatev, uvedenih za uvoz iz ZAE in Pakistana, vpliv na obseg trgovine iz teh držav, morda ne bo bistveno prizadet. Zato se ugotovitve iz uvodnih izjav (294) in (295) dokončno potrdijo.

6.5. Vpliv na potrošnike

(157) Več zainteresiranih strani je trdilo, da začasna uredba ni ustrezno obravnavala vpliva na potrošnike, ki bi vsak dan kupovali izdelke s polietilen-tereftalatnimi smolami. Te trditve so bile podprte le z izjavo, da bi cena, zvišana za 50 EUR/t, pri porabi treh milijonov ton povzročila 150 milijonov EUR, ki bi jih morali nositi končni potrošniki na leto.

(158) Opozarja se na nerealnost predlagane ocene, saj se je večina strani strinjala s tem, da bodo del vpliva nosili predelovalci PET, polnilci, supermarketi/maloprodajne verige, kar pomeni, da se bodo nekateri višji stroški porazdelili po prodajni verigi.

(159) Vpliv na končnega potrošnika v najslabšem možnem izidu (tj. nerealističen izid, po katerem bi potrošnik nosil celoten učinek zvišanja cene), ob upoštevanju zmerne stopnje predlaganih ukrepov, ne bi presegel 0,005 EUR na porabljeno steklenico in zelo verjetno je, da bi bil veliko manjši.

6.6. Sklep o interesu Unije

(160) Ob upoštevanju navedenega in po podrobni analizi vseh zadevnih interesov se po premisleku dokončno sklene, da v tem primeru ni nujnih razlogov za to, da se ukrepi ne bi uvedli. Ker v zvezi s tem ni bilo drugih pripomb, se uvodne izjave (280) do (298) začasne uredbe dokončno potrdijo.

6.7. Pripombe na končno razkritje

(161) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je Komisija predlagala uvedbo dokončne izravnalne dajatve, so nekatere zainteresirane strani predložile dodatne pripombe. Ker so te pripombe v večini ponavljale že predložene in obravnavane ugotovitve, zgoraj navedenih ugotovitev niso spremenile.

(162) V zvezi s poudarjeno trditvijo, ki je preiskovalni organ do zdaj ni obravnaval, in sicer da je zadnja sprememba menjalnega tečaja med USD in EUR pomenila bistveno povišanje cene uvoženega PET, zato industrija Unije domnevno ne potrebuje zaščite z ukrepi trgovinske zaščite, se ugotavlja, da protisubvencijska preiskava običajno ne upošteva razvoja po OP, razen če se lahko v izjemnih okoliščinah med drugim pokaže, da je trajen in bi bistveno spremenil ugotovitve zadeve. Spremembe menjalnega tečaja med USD in EUR se ne morejo obravnavati, kot da so take narave.

7. DOKONČNI UKREPI

7.1. Stopnja odprave škode

(163) Zainteresirana stran je trdila, da je bil ciljni dobiček v višini 5 % pretiran v drugi četrtini OP, saj v tej četrtini (četrta četrtina leta 2008) ni šlo le za manjše povpraševanje (zimska sezona), temveč je na proizvajalce PET močno vplivala tudi gospodarska kriza. Tako se trdi, da mora biti ob pravilni uporabi načela iz sodbe Sodišča T-210/95[5] stopnja 0-odstotna, če subvencioniranega uvoza ni. Ker je vse

[5] Zadeva T-210/95, European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) proti Svetu Evropske unije, Recueil 1999, str. II-3291.

četrtine OP prizadela kriza, je poleg tega stran trdila, da bi se zdela 5-odstotna stopnja dobička nerealistična, saj se celo brez gospodarske krize, tj. leta 2006–2007, industrija Unije ne bi približala 5-odstotnemu dobičku.

(164) Priznava se, da mora biti v skladu s sodno prakso ciljni dobiček, ki se uporabi, dobiček, ki ga lahko industrija Unije razumno doseže pri običajnih konkurenčnih pogojih brez subvencioniranega uvoza. Opozarja se, da se je v prejšnjih preiskavah za enak izdelek uporabil 7-odstotni ciljni dobiček namesto začasno uporabljenih 5 % v trenutni preiskavi. Ciljni dobiček v višini 5 % se obravnava kot dobiček, ki ga industrija Unije lahko pričakuje, če ni subvencioniranega uvoza. Zato se zahteva po zmanjšanju ciljnega dobička zavrne.

(165) Ob upoštevanju prilagojenega izračuna nelojalnega nižanja iz uvodnih izjav (108) do (110) zgoraj so ustrezne stopnje odprave škode naslednje:

Država	**Stopnja odprave škode**
Iran	16,7 %
Pakistan	14,1 %
ZAE	17,5 %

7.2. Dokončni ukrepi

(166) Glede na dokončne sklepne ugotovitve v zvezi s subvencioniranjem, škodo, vzročno zvezo in interesom Unije ter v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe se sklene, da je treba v skladu s pravilom nižje dajatve uvesti dokončno izravnalno dajatev za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov na ravni najnižje ugotovljene stopnje subvencioniranja in odprave škode.

(167) Glede na navedeno in v skladu s členom 12(1) osnovne uredbe se sklene, da je treba uvesti stopnjo dokončne izravnalne dajatve za uvoz s poreklom iz Irana na ravni ugotovljene stopnje škode, medtem ko je treba za uvoz iz Pakistana in Združenih arabskih emiratov uvesti stopnjo dokončne izravnalne dajatve na ravni ugotovljene stopnje subvencije.

(168) Opozarja se, da stroški in cene PET v razmeroma kratkih obdobjih znatno nihajo. Zato se je sklenilo, da je primerna uvedba dajatev v obliki določenega zneska na tono. Ta znesek izhaja iz uporabe izravnalne stopnje na izvozne cene CIF, uporabljene za izračune v vzporednih protidampinških postopkih.

(169) Na podlagi zgoraj navedenega so predlagani zneski izravnalnih dajatev, izraženi kot cena CIF meja Unije brez plačane carine, naslednji:

Država	**Skupna stopnja subvencije**	**Stopnja škode**	**Stopnja dokončne izravnalne dajatve**	
			%	Znesek (EUR/t)

Iran	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pakistan	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
ZAE	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

(170) Kakršen koli zahtevek za uporabo določene stopnje izravnalne dajatve za posamezno družbo (npr. zaradi spremembe imena družbe ali zaradi ustanovitve novih proizvodnih ali prodajnih subjektov) je treba takoj nasloviti na Komisijo[6], skupaj z vsemi potrebnimi podatki, zlasti o vsaki spremembi dejavnosti družbe na področju proizvodnje ter domače in izvozne prodaje, povezane s to spremembo imena ali spremembo proizvodnih in prodajnih subjektov. Če je primerno, se bo Uredba v skladu s tem nato spremenila tako, da se bo posodobil seznam družb, za katere veljajo individualne stopnje dajatev.

7.3. Zaveze

(171) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se je nameravala priporočiti uvedba dokončnih protisubvencijskih ukrepov, je iranski proizvajalec izvoznik v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe ponudil cenovno zavezo.

(172) Ponudba se je proučila in glede na dejstvo, da se cene za posamezno vrsto izdelka bistveno razlikujejo, je bilo ugotovljeno, da ponujena minimalna uvozna cena ne bi zagotovila odprave škodljivega subvencioniranja za vse izdelke. Poleg tega se je ugotovilo, da je stopnja ponujene minimalne uvozne cene prenizka.

(173) Ugotovljeno je bilo tudi, da iranski sodelujoči proizvajalec izvoznik prodaja zadevni izdelek in druge izdelke v EU izključno prek povezane trgovske družbe, ki izvaža veliko različnih izdelkov, ki jih proizvajajo različne družbe. Pri tej prodajni strukturi obstaja zelo veliko tveganje navzkrižnih nadomestil, ker se lahko PET, za katerega velja zaveza, prodaja istim kupcem skupaj z drugimi izdelki in bi se lahko cene, določene za različne izdelke, prodane istemu kupcu, zlahka kompenzirale ali izravnale. Nazadnje, iz javno dostopnih virov se tudi zdi, da je v Iranu najmanj en dodatni proizvajalec PET. Glede na zgoraj navedeno prodajno strukturo obstajajo zaradi tega položaja resni dvomi, ali institucije in carina lahko zagotovijo, da je samo PET sodelujočega proizvajalca izvoznika prodan v skladu z določbami zaveze, saj je osnovni izdelek in enostavno zamenljiv, ker pri takšnih osnovnih izdelkih ni mogoče jasno fizično prepoznati proizvajalca.

(174) Na podlagi zgoraj navedenega je bilo ugotovljeno, da je bila taka zaveza nepraktična in se zato ne more sprejeti. Stran je bila ustrezno obveščena, pri čemer je imela možnost za predložitev pripomb. Njene pripombe kljub temu niso spremenile zgoraj navedenega sklepa.

8. DOKONČNO POBIRANJE ZAČASNIH DAJATEV

(175) Glede na obseg ugotovljene stopnje izravnalnih subvencij in glede na raven škode, povzročene industriji Unije, se zdi nujno, da se zneski, zavarovani z začasno dajatvijo,

---

[6] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office N105 04/092, 1049 Brussels, BELGIJA.

ki jo je uvedla začasna uredba, dokončno pobirajo v obsegu višine uvedenih dokončnih dajatev –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz polietilen tereftalata z viskoznostjo 78 ml/g ali več v skladu s standardom ISO 1628-5, trenutno razvrščenega pod oznako KN 3907 60 20 in s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov.

2. Stopnja dokončne izravnalne dajatve za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelke iz odstavka 1 je:

Država	Stopnja izravnalne dajatve (EUR/tona)
Iran: vse družbe	139,70
Pakistan: vse družbe	44,02
Združeni arabski emirati: vse družbe	42,34

3. Če se blago uniči še pred vstopom v prosti promet in se zato cena, ki so jo kupci dejansko plačali ali se plačuje, pri določanju carinske vrednosti porazdeli v skladu s členom 145 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti[7], se znesek dokončne izravnalne dajatve, izračunan na podlagi zgoraj določenega zneska, zmanjša za odstotek, ki ustreza porazdelitvi cene, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe o carinah.

Člen 2

Zneski, ki se zagotovijo z začasno izravnalno dajatvijo v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 473/2010 o uvozu polietilen tereftalata z viskoznostjo 78 ml/g ali več v skladu s standardom ISO 1628-5, trenutno razvrščenega pod oznako KN 3907 60 20 in s poreklom iz Irana, Pakistana in Združenih arabskih emiratov, se dokončno poberejo po stopnji dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 1. Zavarovani zneski, ki presegajo stopnjo dokončne izravnalne dajatve, se sprostijo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

[7] UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, […]

Za Svet
Predsednik
[